

Program wychowawczy > Klasa VI > Wartość XII > Postawa tolerancyjna. Znaczenie Biblii, Koranu, Talmudu

IV. NAUCZANIE RELIGIJNE

4.1. NAUCZANIE PAPIESKIE

„Duch udziela człowiekowi światła i sił, aby zdolny był odpowiedzieć najwyższemu swemu powołaniu, dzięki Duchowi dochodzi człowiek przez wiarę do kontemplacji i pojmowania tajemnicy planu Bożego; co więcej, musimy uznać, że Duch Święty wszystkim ofiarowuje możliwość dojścia w sposób Bogu wiadomy do uczestnictwa w paschalnej tajemnicy. W każdym razie Kościół wie, że człowiek, pobudzany przez Ducha, nie będzie mógł być całkowicie obojętny na problem religijny i będzie zawsze pragnął poznać, przynajmniej niejasno, jaki jest sens jego życia, jego pracy i jego śmierci. Duch zatem znajduje się u samego źródła egzystencjalnych i religijnych pytań człowieka, które rodzą się nie tylko z przygodnych sytuacji, ale z samej struktury jego bytu”.

Jan Paweł II, enc. *Redemptoris missio*, 28, w: tegoż, *Encykliki*, t. 1, wyd. Wydawnictwo św. Stanisława B.M. Archidiecezji Krakowskiej, Kraków 1996, s. 402.

„W tym kontekście jest rzeczą niezmiernie ważną, aby lojalnie i poprawnie zostały przedstawione inne Kościoły i wspólnoty kościelne, za pomocą których Duch Chrystusa nie wzbrania się przynosić zbawienia. «Ponadto wśród elementów czy dóbr, dzięki którym, razem wziętym, sam Kościół buduje się i ożywia, niektóre, i to liczne i znamienite, mogą istnieć poza widocznym obrębem Kościoła katolickiego»”.

Jan Paweł II, adh. *Catechesi tradendae*, 32, w: tegoż, *Adhortacje*, t. 1, wyd. Wydawnictwo św. Stanisława B.M. Archidiecezji Krakowskiej, Kraków 2006, s. 43.

„Tolerancja religijna istnieje w wielu krajach, ale niewiele zobowiązuje, ponieważ pozostaje ograniczona w zakresie swego działania. Konieczne jest przejście od tolerancji do wolności religijnej. Nie jest to otwarta brama, prowadząca do relatywizmu, jak twierdzą niektórzy. Ten krok, który należy uczynić, nie jest rozwartą szczeliną w wierze, ale ponownym rozpatrzeniem relacji antropologicznej do religii i do Boga. Nie jest on ciosem wymierzonym w «podstawowe prawdy» wiary, gdyż pomimo rozbieżności ludzkich i religijnych jakiś promień prawdy oświeca wszystkich ludzi. Dobrze wiemy, że prawda poza Bogiem nie istnieje jako «sama w sobie». Byłaby wówczas bożkiem. Prawda może się rozwijać tylko w inności, która otwiera na

Program wychowawczy > Klasa VI > Wartość XII > Postawa tolerancyjna. Znaczenie Biblii, Koranu, Talmudu

Boga, która pozwala poznać swoją odmienność poprzez moich braci w człowieczeństwie i w nich. Dlatego niewłaściwe jest twierdzenie w sposób wykluczający: «posiadam prawdę». Prawda nie jest czyjąś własnością, lecz zawsze jest darem, który wymaga wysiłku do coraz głębszego przyswajania prawdy. Prawdę można poznawać i żyć nią tylko w wolności, dlatego nie możemy narzucić prawdy drugiej osobie; objawia się ona tylko w spotkaniu, które przenika miłość”.

Benedykt XVI, adh. *Ecclesia in medio oriente*, 27, [online:] http://w2.vatican.va/content/benedict-xvi/pl/apost_exhortations/documents/hf_ben-xvi_exh_20120914_ecclesia-in-medio-oriente.html [dostęp: 17.07.2019].

„Prawdę mówiąc, kiedy spotykam młodych ludzi, czuję ich radość i miłość. Nie tylko do mnie, ale do ideałów, do życia. Chcą wzrastać! Lecz w waszym przypadku jest coś szczególnego: jesteście pierwszym – jak sądzę – pokoleniem powojennym. Wy jesteście kwiatami wiosny, jak powiedział bp Semren: kwiatami wiosny, które chcą dalej się rozwijać, a nie wracać do niszczenia, do tego, co czyni jednych wrogami drugich. Ja znajduję u was to pragnienie i ten entuzjizm. I to jest dla mnie nowe. Widzę, że wy nie chcecie zniszczenia – wy nie chcecie być wrogami jeden drugiego. Chcecie iść razem, jak powiedziała Nadeda. I to jest wielkie! Ja widzę to w tym pokoleniu, także w was, w was wszystkich – jestem tego pewien! Spójrzcie w głąb siebie... – widzę, że doświadczacie tego samego co Darko. Nie jesteśmy «oni i ja», jesteśmy «my». Chcemy być «my», aby nie niszczyć ojczyzny, aby nie niszczyć kraju. Ty jesteś muzułmaninem, ty jesteś żydem, ty jesteś prawosławnym, ty jesteś katolikiem... ale jesteśmy «my». To znaczy czynić pokój! I to jest właściwe dla waszego pokolenia i jest waszą radością!

Wy macie wielkie powołanie. Wielkie powołanie: nigdy nie wznosić murów, tylko budować mosty. I to jest radość, którą znajduję u was. Dziękuję!”.

Franciszek, *Nigdy nie wznosicie murów, ale budujcie mosty*. Spotkanie z młodzieżą w Ośrodku im. św. Jana Pawła II (Sarajewo, 6 czerwca 2015), [online:] https://opoka.org.pl/biblioteka/W/WP/franciszek_i/przemowienia/sarajewo-mlodziez_06062015.html [dostęp: 17.07.2019].

4.2. PISMO ŚWIĘTE

„Umiłowani, jeśli Bóg tak nas umiłował, to i my winniśmy się wzajemnie miłować. Nikt nigdy Boga nie oglądał. Jeżeli miłujemy się wzajemnie, Bóg trwa w nas i miłość ku Niemu jest w nas doskonała. Poznajemy, że my trwamy w Nim, a On w nas, bo udzielił nam ze swego Ducha (1 J 4, 11-13). My miłujemy Boga, ponieważ Bóg sam pierwszy nas umiłował. Jesliby ktoś mówił:

Program wychowawczy > Klasa VI > Wartość XII > Postawa tolerancyjna. Znaczenie Biblii, Koranu, Talmudu

„Miłuję Boga”, a brata swego nienawdził, jest kłamcą, albowiem kto nie miłuje brata swego, którego widzi, nie może miłować Boga, którego nie widzi. Takie zaś mamy od Niego przykazanie, aby ten, kto miłuje Boga, miłował też i brata swego (1 J 4,19-21)”.

4.3. KATECHIZM KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

„Więź Kościoła z religiami niechrześcijańskimi jest przede wszystkim więzią pochodzenia i wspólnego celu rodzaju ludzkiego: «Wszystkie bowiem ludy stanowią jedną wspólnotę, mają jeden początek, ponieważ Bóg sprawił, że rodzaj ludzki zamieszkuje całą powierzchnię ziemi, mają też jeden ostateczny cel – Boga. Jego Opatrzność, świadectwo dobroci i zbawcze plany rozciągają się na wszystkich ludzi, póki wybrani nie zjednoczą się w Świętym Mieście» DRN 1 (KKK 842)”.

Por. 839; 840; 841; 842; 843; 844;845.